

Ceļojot ar Latvijas laika mašīnu gar logu skrien dažādas ainas. Latvijas pagātne nav viegla. Arī tagadnē ir izaicinājumi. Bet uz nākotni... mēs vienmēr liekam lielākās cerības un sapņojam par gaišu, skaistu tāli, bez problēmām un likstām.

Pirmā aina pa Latvijas laika mašīnas logu, pie kuras uzkavēsimies tuvāk, pieder Latvijas pagātnei. Tie ir Latvijas lauki visā to krāšņumā. Latvietis izsenis ir bijis lauku cilvēks, kopis savu zemes pleķīti un uzturējis savu saimi. Laukos sakņojas latviešu kā tautas esamība un būtība, kas spilgti caurvijas arī līdz mūsdienām.

Otrā aina pa Latvijas laika mašīnas logu, pie kuras uzkavēsimies tuvāk, pieder Latvijas tagadnei.

Rīga nekad nav gatava! Gluži kā Rīga arī mūsu Latvija nekad nav gatava. Mums vienmēr ir plāni un idejas kā padarīt mūsu valsti labāku. Mēs ejam uz priekšu, līdzī laikam. Mēs veidojam un attīstām savu valsti un līdzī ar to arī paši sevi.

Trešā aina pa Latvijas laika mašīnas logu pieder Latvijas nākotnei. Ceļojot tālu laikā redzam brīnumainas lietas un pārvērtības. Bet ir kas nemainīgs cauri laika līnijai. Latvijai ir vajadzīgi latvieši un latviešiem Latvija! Rūdolfa Blaumaņa vārdiem: "Mans zelts ir mana tauta..."

